

Ad maten.

Det kan tenkes med sunnhet sies, at det er mat nok, siden de begynte å gi havregrot og kjernemelk tilkvelde. Men reringeverdien? ALDRIG grønnsaker annet enn slike som er kokt i mas i supper og labskaus. Vinteren 45-46 fikk vi hver mandag lakebrønnt spekesill, som de fleste ikke kunne spise. Sommeren 46 fikk vi tre søndager på rad labskaus med råttent kjøtt, som vi ble syke av. Og da vi om søndagen ikke får aftensmat av hensyn til betjeningen, kan det nok bli snaut hvis så sillen mandag ikke er til å spise. Ellers velsignet vi sillen når den var frisk.

AD SELLEN. De "lyse rommelige solskinnssellene" med herlig utsikt finnes i fengslets avd. A og B. Har De noengang besøkt avd. C? Og da ikke bare de som ligger nærmest til for framvisning, no 1 og 2? Nedskriveren herav så aldri en inspeksjon i 18 1/2 md. Be om å få se no 3, 4 osv. Sterkt skrånende tak, merke beisede vegger (ofte med veggelus) Sellenes dim. 2.20 x 2.50 m + vindu ark 1.10 x 1.10 for to. De nordvendte sellene skal være enda mindre - men der "sitter en jo bare unntakelsevis" - Herregud.

I disse mørke traktlignende sellene må vi sitte inne hele dagen ./.. luftetimen og stoppe tunge soldatstrømper med en høyden 40 lys pere helt oppunder taket. Vann får en inn i en bette morgen og ettermiddag, samtidig som doen inne tømmes. Og dette "rene" vannet får vi da i samme batten, som vi skurer gulvet i. Mange av oss ville jo foretrekke å vaske opp v'rt skaffetøy inne selv framfor å få det vasket i en balje sammen med andres og tørret av på det samme hånd kle som andres, men "rent" vann fra skurebatten er jo heller ikke så sanitært. Drikkevann får vi i en tomflaske - en til hver - trenger vi mer etterat nattskiftet er kommet, nektes vi påfyll uten pardon.

Det er sant at de små enmannssellene i brakke A er slått sammen to og to. Altså har no en tomannsselle samme areal som to enmannsseller før. (Senere meddeles, at det nå sitter tre -3- i disse sellene, det er altså verre enn før. De har en gulvflate på 75 x 220 cm å bevege sig på.) Det en har vunnet er altså litt gulvplass, fordi sengene står over hverandre, og et ordentlig vindu. Men da vinduene er overmalt, er det kun i sommertiden en kan nyte utsikten til gressplanen og plankegjerdet utenfor. Omgjøringen av brakke A fant først sted såvidt erindres 3/4 år etter at freds fengslingen tok til. De første måneder ble den benyttet fullt ut av disse som no fordømmer den - kvinner har sittet der opptil 3 måneder.

Ad sykepleien. Mangelen på sykestuer er ikke bare et beklagelig faktum, det er en skandale. Hva hindrer direktøren i å melde fullt hus til politiet, FØR alle plasser er besatt, så etpar senger står klar for syke? Det burde være et litt annet utstyr enn det som gis alminnelige fanger, nemlig en seng på 60 cm bredde med bare en treullmadrass i skarp knudret papirstrie oppå fjellbunnen og med en stenhård treullpute i papirstrie under hodet. Dette vilde sikkert alt sammen kunne rettes på, om legen og hennes håndlangere hadde den ringeste interesse av det. Men de kjenner kun to kategorier av pasienter; simulanter og hysterikere. At slike finnes er utvilsomt, men med et minimum av psykologisk øvne måtte en kunne skjelle mellom dem og de syke. Det burde også kunne gis noen unntakelser fra et stivbent reglement (som forevrig ingen har sett) også for gamle. At en nesten 70årig kvinne må sitte i måneder på en taburett uten ryggstøt (skjønt hun lider av sterk spondylose columnae) og ligge på det harde leiet i 14 måneder, til hun kom i forbindelse med politiet, er også meningsløst. At påtalemyndigheten må komme varetektsfangenen til hjelp MOT dem som har ansvaret for fangen, er vel også enestående, men det kommer av, at ordet konduite ikke forekommer i fengselsbetjeningens vokabular.

Ad "mørkesellen". Når fengslet oppgir at slike ikke brukes er det nok fordi det finnes en enda verre enn den såkalte "patentsellen". Hvis De har sett denne (der er vist to) kan De sikkert tenke Dem, at det er temmelig hård straff for å ha smuglet litt sjokolade.

At de som er blitt pludselig sinnssyke jo måtte anbringes noe sted foreløpig kan jeg godt forstå etter å ha opplevet adskillige voldsomme sammenbrudd i de nærmeste omgivelser, men også dette måtte kunne ordnes ved en praktisk innrettet sykeavdeling.

Ad Opplæring. Hittil har dette kapittel svært lite liknet de lyse vyer Deres artikkel ruller opp. Selvsagt måtte planleggelsen ta tid, men etter 1 1/2 år

år var direktørens høyst spirituelle, elskverdige og underholdene foredrag praktisk talt den eneste form for opplæring ad den veg. Men d et spørre om hennes herlige reiser og festlige måltider på disse reisene var egnet til å gi fangene ro og ettertanke. Noen plan-messig opplæring så jeg aldri det ringeste tegn til.

Ad beskjeftigelse.

Og dette er ved det sorgeligste kapittel av alle. Vevstuene, strikkestuene og systuene var overfylt av mer enn villige kvinner- men ga ikke plass for på langt nær alle de villige. Arbeidene ute i sommer-tid-en har sikkert vært herlige for dem som fikk komme ut. Kappsa-gen gikk med liv og lyst om høsten og vinteren for kvinnehender. Lemmer, som skulle blitt brakke ble løftet og båret av kvinner, som ALDRI burde hatt lov til å ta slike løft. Jord, som kunne vært ploydd opp av en kar med hest og plog på etpar timer ble spavendt, hakket, jevnet og rakt over av villige kvinnehender dag etter dag. Livsverige fanger ruslet på annen side med etpar ugress i en trillebår hele sommeren - det var vel undt, men hva nytte til er denslags overdrivelseer til begge kanter for samfunnet og hva skader det ikke fangene - ikke minst deres respekt for dem som stiller med det?

Men det var jo beskjeftigelse, og tar sig bra ut i blåe.

Alm. bemerkninger.

Så bittert det enn er å lese slike solstrålefortellinger som likner så lite sannheten (selv om vi ser helt bort fra de første fire forferdelige månedene) så har jeg likevel fått en glede ved artiklen. "Hast" som jeg forøvrig alltid har lest med sympati, fordi hun er ured, antyder, at heller ikke hun mener fengsel er den rette form for oppdragelse av "villfarne". Nei, sikkert ikke. Bredtveit kommer ikke til å gjøre kvinnene til bedre mennesker (enn Gudskjelov de fleste var før) og heller ikke til demokrater av noen kolor. Bæ

Da jeg enno har måneder igjen å "sone" må jeg av hensyn til min egen sikkerhet - helt mot min sedvane- opptre anonymt.

X.Y.

Answaret for
avskriften har

ARVID HOLT - SEELAND

Tollbugt.11., som også er
informert om hvem brevskriveren
er.